

కామక్షయం

పండువెన్నెల, పిందారబోసి నట్టుగా వుంది. కన్నులపండు గగావుంది. మంచంమీద కూర్చొని, శున్న తాతయ్య, ఆరిపోయిన చుట్టని తిరిగి ముట్టించాడు. మంచంలో పడుకున్న మనుమడు, కథ చెప్పమని తాతయ్యనడిగాడు. తాతయ్య చెప్పేకథ వింటూ నిద్ర పోవడం మనుమడికి అలవాటు! ఇంకేం! తాతయ్య కథ మొదలు చెట్టాడు...

“అనగనగా ఒక రాజు...”

“ఉఁ”

“ఆ రాజుకి ఏడుగురు కొడుకులు”

“ఉఁ”

“ఏడుగురు కొడుకులూ ఏటి కల్లారు.”

“ఎప్పుడూ యీ కథేనా? క్రొత్త కథ చెప్పి తాతయ్యా!”

అయితే, యీ కథ నే యిక్కడి నుంచి మరోదారి త్రొక్కిద్దాం!”

“నరే!”

“ఆరుగురు కొడుకులు ఆరు చేపలు తెచ్చారు.”

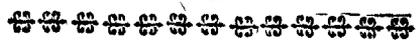
“ఏడుగురు కొడుకులు తాతయ్యా!”

“అవును ఏడుగురే! కాని, ఏడో వాడు ఏమీదొరకలేదని ఏడుస్తూ వచ్చాడు...”

“ఎందుకని దొరకలేదు తాతయ్యా?”

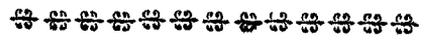
“ఇనుగో! మల్లీ నువ్వు ఔనుకటి కథలోకి వెళ్తున్నావ్! కానేవు ఒక బట్టినింటే, ఎందుకు దొరకలేదో నీకే తెలుస్తుంది.”

“నరే! తర్వాత?”

అలపర్తి

వెంకటసుబ్బారావు

—“ఏరా అబ్బాయ్! ఎందుకు ఏడుస్తున్నావ్?” అని రాజు అడిగాడు ‘నాకు చేప దొరకలేదు’ అన్నాడు ఎవోకొడుకు ఏడుస్తూనే”

“చేప ఎందుకు దొరకలేదని రాజు అడుగుతాడు ఆ అబ్బాయి అనలునంగలి చెబుతాడు. అంతేగా తాతయ్యా?”

“ఇంకా నువ్వు పాతకథని విడిచి పెట్టలేదు. ఇది క్రొత్తకథ! గనుక, ఇందులో... చేపా! చేపా! నువ్వెందుకు ఎండలేదు? దుబ్బు అడ్డం వచ్చింది —దుబ్బూ! దుబ్బూ! నువ్వెందుకు అడ్డం వచ్చావ్? ఆవు మేయలేదు-ఆవ్రా! ఆవ్రా! నువ్వెందుకు మేయలేదు?...అనేమాదిరిగా కథ నడవదు.”

“పోనీ...తర్వాత ఏం జరిగిందీ గబగబా చెప్పి తాతయ్యా!”

“మరి, మధ్య మధ్య నువ్వు యిలా చొప్పడంబు ప్రశ్నలు వెయ్యకుండా వుండాలి!”

“అలాగే తాతయ్యా!”

“ఆఁ అన్నట్టు మనం ఎంతవరకు వచ్చాం?”

“నాకు చేప దొరకలేదన్నాడు ఏడో కొడుకు ఏడుస్తూనే!”

“ఇంకేం! రాజుకు కోపం వచ్చింది. కారాలు మిరియాలు నూరుతూ ఏటిగర్గరికెల్లాడు. ఏటిలోని చేపలను ద్వేషించి, ‘ఏటిలోని చేపల్లారా! నేనెవరో తెలుసా? ఈ దేశాన్ని పరిపాలించే రాజును! ఈ దేశంలోని జీవరాసులన్నీ నా ఆజ్ఞను జవదాటరాదు’ అన్నాడు. ‘తెలుసు మహారాజా! తెలుసా కాని, మీరిప్పుడిక్కడికి ఎందుకు వచ్చినట్టు?...ఘా వలన జరిగిన అపరాధం ఏమిటి? తెలియజెప్పండి రాజా!’ అని అడిగాయ్ చేపలన్నీ ఒక్కసారిగా-‘ఇవ్వాల మా కుర్రవాళ్లు ఏడుగురూ ఏటికొచ్చారు. అందులో ఆరుగురికి ఆరు చేపలు దొరికాయ్! ఏడోవాడికి మాత్రం ఏ ఒక్క చేపాదొరకలేదు ఏడుస్తూ యింటికొచ్చాడు. ఏం? రాజుకుమారుడు గదా! మీలో ఒక్కటైనా వాడికి చిక్కగూడదూ? వాణ్ణి పట్టుకెళ్ళి మిమ్మల్ని కూరవండుకు తింటాడా?...చక్కగా గాజు తొట్టిలోవుంచి కావలసిన ఆహారం

పల్లదనమునకు
చక్కని
శోభనులను...
వైదెంటు
ఎజెటబుల్
షేర్ ఆయిల్
RATHOD TRADING CO. MADRAS-1

న ర సా వు రం రే వు

చిత్రకారుడు : ఎమ్. నీలకంఠం, కాకినాడ.

పెడుతూ వుంటాడాయో! పెద్దవాళ్ళు ఆరుగురూ పట్టుకొచ్చిన ఆరుచేపలూ ఇకనుంచి హాయిగా రాజాల్లాగా జీవిస్తాయో! అన్నాడు రాజు కొంచెం తీవికనబరుస్తూ—వం బాబూ! ఊ కొట్టడంలేదు. నిద్రవచ్చిందా?”

“లేదు తాతయ్యా! వింటున్నాను చెప్పా!”

“ఊండు. మళ్ళీ ఒక్కసారి యీ చుట్ట ముట్టించనీ!... బాబూ! ఇక తర్వాత కథ చెబుతున్నా విను!... అప్పుడు ఒక పెద్దచేప ముందుకొచ్చి

యిలా అంది. ‘మహారాజా! మీరు చెప్పింది బాగానేవుంది.. కాని, మా మాటలు గూడ మీరు వినాలి. ఎర వేసి చేపను పట్టడం అన్న విషయం ఎల్లరికీ తెలిసినవిషయమే! వస్తావు పోతావు నాకోసం! వచ్చి కూర్చున్నాడు నీకోసం! అని ఎర ఎంతగా మొలబెట్టుకున్నా, మేము దాని మాట పెడచెవినిబెట్టి, కోరి గాలం గొంతులో గ్రుచ్చుకుంటాం! అలాంటప్పుడు—గాలానికి ఎర తగిలించి ఏటిలో వేస్తే, ఎంత ఆత్మనిగ్రహంతో వున్నా, ఏదో యొకటి కాలం

ముంచుకొచ్చి గాలం ముందుకొచ్చి పట్టుబడకపోదు. అలాగాక, ఏటి ఒడ్డున చెట్టునీడన నిద్రబోతూవుంటే చేపలు వాటంతటవే అతనిదగ్గరికి పరుగెత్తుతాయా? మహారాజా! దేని కైనా ప్రయత్నం అంటూ ఒకటుండాలిగా! కాకపోయినా, స్వేచ్ఛలేని రాజభోగాలుమాత్రం దేనికి ప్రభూ! —పాపం! రాజు ఇంకేం మాట్లాడతాడు! చిన్న కొడుకు నిద్రమత్తును ఎలా వదిలించడమా అని ఆలోచిస్తూ యింటికెల్లాడు.”

తాతయ్య, కథముగించి మనుమడ్ని చూశాడు. వాడు అప్పటికే నిద్రాదేవి ఒడిలో హాయిగా నిద్రపోతున్నాడు. ★